

ГАРАНЬ ВАСИЛЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

(16. IV. 1922–19. XII. 1996)

тромбоніст, викладач

Відомий київський тромбоніст В. О. Гарань належить до плеяди київських музикантів-духовиків, творча діяльність яких була найбільш яскравою саме у другій половині ХХ ст. після ВВВ. До таких належали М. Я. Юрченко, М. В. Бердиев¹, В. М. Апатський, О. І. Безуглий, В. І. Вдовиченко, Є. Р. Носирев, В. С. Антонов та ін. Майже всі вони були учнями і продовжувачами традицій видатних музикантів і педагогів – В. М. Яблонського², А. Ф. Проценка, О. Ф. Добросердова, В. І. Федорова. Ці майстри залишили помітний слід в історії музичного духового виконавства України і визначили напрямок розвитку мистецтва гри на духових інструментах для прийдешніх поколінь.

Завдяки своєму таланту і працездатності Василь Гарань спромігся досягти найвищих щаблів якості у своїй творчості, як виконавець і педагог.

Народився В. Гарань 16 квітня 1922 року у селі Чорнявка Вінницької області. Згодом здібного хлопчину запримітив місцевий музикант, керівник сільського духового оркестру і залучив до оркестру, де дитлах пізнав основи музичної грамоти, став грати на баритоні. Невдовзі обдарованого юнака прийняли до Київської музичної школи-десятирічки. Його педагогом і наставником став відомий трубач, професор В. М. Яблонський, а згодом прекрасний тромбоніст О. Ф. Добросердов. Закінчивши школу у 1941 році, Василь під час війни перебував у евакуації в Красноярську, де служив у військовому оркестрі. Після війни вступив до Київської консерваторії і 1949 року закінчив її по класу тромбона О. Ф. Добросердова. Ще навчаючись у консерваторії, В. Гарань працював в оркестрі Оперної студії, а після закінчення вступив за конкурсом до Державного симфонічного оркестру УРСР. У цьому оркестрі він пропрацював 25 років, там розкрився його могутній творчий потенціал. За роки роботи в оркестрі музикант засвоїв, виконав величезну кількість музичних творів під керівництвом прославлених

¹ Дивись сторінку 330 цього видання.

² Дивись сторінку 287 цього видання.

диригентів того часу: Н. Рахліна¹, К. Сімеонова², Є. Мравинського, В. Тольби³, Є. Светланова, Г. Рождественського, К. Кондрашина, К. Мазура, К. Зандерлінга, Л. Стоковського, В. Ферреро та багатьох інших.

В. О. Гарань користувався неабияким авторитетом у творчих колективах Києва, його часто запрошували у зарубіжні гастрольні поїздки. Так, наприклад, з Державним ансамблем танцю України під керівництвом П. Вірського В. О. Гарань побував у Болгарії, Франції, Німеччині, Іспанії, Португалії США та інших країнах. Свою виконавську діяльність він поєднував з педагогічною. Починаючи з 1950 року він працював у Київській державній консерваторії ім. П. І. Чайковського. Педагогічна робота музиканта була успішною. Завдяки своєму досвіду, таланту, музикальності він став авторитетним шанованим педагогом. Про високі результати його роботи свідчить той факт, що чимало його вихованців працює у найкращих творчих колективах Києва і України, а також за кордоном, більшість з них – лауреати міжнародних, всесоюзних та республіканських конкурсів виконавців на духових інструментах. Серед них: Ю. Братолобов, В. Соколик, Ф. Крижанівський, Р. Усенко, Є. Фокін, С. Мазурик, Г. Лагдишук, С. Якименко та багато інших.

У роботі з учнями Василь Олександрович дозволяв учням самостійно інтерпретувати музичний твір, звертав увагу на технологічну сторону виконавства. Часто демонстрував штрихові особливості або способи атаки звуку у тому чи іншому творі, слідкував за чистотою інтонації і тембру звука. Пропонована робота В. О. Гараня «Робота тромбониста над звуком» дуже цікава з погляду методики виконавства. У ній розкриваються найважливіші моменти роботи над головним фактором виконавства – забарвленню звука.

Валерій Посвалюк

¹ Дивись сторінку 276 цього видання.

² Сімеонов Костянтин Арсенович (20. VI 1910–03. I 1987) – диригент, педагог. Народний артист СРСР (1962). Закінчив Ленінградську консерваторію (1936, клас О. Гаука та І. Мусіна). Наприкінці 1960 – у 1970-х роках працював у Київській консерваторії.

³ Дивись сторінку 254 цього видання.